

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1869,

Τμήν ἑτησίαν, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν.)

«Ὅστις λαμβάνει τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ὁδηγόν
τοῦ πρέπει νὰ πράττῃ ἀκριβῶς ὅ,τι καὶ ὅπως αὐ-
τὸς λέγει.»

Ἡξεύρετε ποῖος εἶνε ὁ καλούμενος ναυαγὸς ἢ κυ-
βερνήτης (πilotός) ἐνὸς πλοίου; Εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις
διευθύνει ὅλας τὰς κινήσεις τοῦ πλοίου καὶ τὰ ὁδηγεῖ
εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν λιμένα. Ὁ τοιοῦτος γνωρίζει ἀκρι-
βῶς ποῦ τὰ νερά εἶνε ἀβαθὴ ῥηχά, ποῦ εἶνε ὕφαλοι, ποῦ
τὰ ρεύματα εἶνε ἰσχυρά καὶ ποῦ οἱ ἄνεμοι βίαιοι, καὶ
κυβερνᾷ τὸ πλοῖον οὕτως ὥστε διαφεύγει τὸν ἐπα-
πειλοῦντα αὐτὸ κίνδυνον. Εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κό-
σμου, ἔπου ἡ εἰσὸδος εἰς τοὺς λιμένας εἶνε ἐπικίνδυ-
νος, ἀναμένουσιν ἔξωθεν αὐτῶν ἐπὶ πλοιαρίων τοιοῦ-
τοι εἰδήμονες ἄνδρες καὶ ἅμα ἴδωσι πλοῖον ἢ ἀτμό-
πλοιον ἐρχόμενον τὸ πλησιάζουσι καὶ ἐπιβαίνουσιν
ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὁδηγοῦσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸν λιμένα.
Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ
νοός μου ἐντύπωσιν τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν. Ἡρ-
χόμην ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Ἀγγλίαν ἐπὶ ἐνὸς τῶν μεγά-
λων καὶ ὡραίων ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων, καὶ ἀφ'
ῆς ἡμέρας ἀπεπλεύσαμεν μέχρι τῆς ἀφίξεώς μας εἰς
τὰ παράλια τῆς Ἱρλανδίας (8 ἡμερῶν διάστημα) τὰ
πάντα ἔβαινον καλῶς, ὁ ἄνεμος ἦτον οὐριος καὶ οἱ ἐ-
πιβάται καὶ τὸ πλήρωμα ἐν εὐθυμίᾳ. Μόλις ὅμως
εἰσῆλθομεν εἰς τὸν Ἱρλανδικὸν πορθμὸν, ὁ ἄνεμος με-
τεβλήθη εἰς ἐναντίον, καὶ ἀντὶ νὰ ἀποβιβάσθωμεν,
ὅπως ἐνομιζομεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς Λιθερπού-

λην, εὐρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παλαίσωμεν ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας μας.

«Διατρέχομεν τὸν ἔσχατον κίνδυνον, — ἐφώναξεν ὁ
πλοίαρχος, — καὶ δὲν γνωρίζω πῶς δυνάμεθα νὰ σω-
θῶμεν, ἐὰν δὲν μας ἔλθῃ κἀνείς πилότης.»

Καὶ τῷ ὄντι τὸ ἀτμόπλοίον μας, μεθ' ὅλας τὰς
προσπαθείας τοῦ πλοίαρχου καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν μη-
χανῶν του, ἐφαίνετο ἀδύνατον ν' ἀντιπαλαίσῃ, κατὰ
πᾶσαν στιγμὴν ἐκινδυνεύαμεν ἐπὶ τινος τῶν πολλῶν
νησιδίων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖ-
να, ὅτε αἴφνης ὁ σκοπὸς ἐφώναξεν. «Ἡ πιλοτίνα
πρὸς ἀνατολάς.» Ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐστράφησαν
πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος καὶ μετ' ὀλίγον οὐδεμία ἔ-
μεινεν ἀμφιβολία, ὅτι τῷ ὄντι ἦτον ἐκείνη, καὶ μετ'
διάμα χαρᾶς ἐφάνη ἐπὶ τῶν προσώπων πάντων. Ἡ
χαρὰ ὅμως αὕτη ἦτο στιγμιαία, διότι ἕνεκα τοῦ ὕ-
ψους καὶ τῆς ὀρμῆς τῶν κυμάτων καὶ τοῦ ἀνέμου,
ἦτον ἀδύνατον νὰ μᾶς πλησιάσῃ χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ εἰς
τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ ριφθῇ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τῶν πλευ-
ρῶν τοῦ ἀτμοπλοίου μας καὶ νὰ κατασυντριφθῇ.
Ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν ἠγωνίσθημεν οὕτω νὰ τὴν πα-
ραλάβωμεν, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Ἐν τούτοις τὸ
ἀτμόπλοιον παρεσύρατο ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυ-
μάτων, ἡ δὲ σωτηρία μας ἐκρέματο ἤδη ἐκ μιᾶς
καὶ μόνης ἀποφάσεως τοῦ πилότη νὰ ριφθῇ εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ νὰ τὴν παραλάβωμεν διὰ σχοινίου.
Τὸ ἔσχατον τοῦτο καταφύγιον εἰς τὸ ὁποῖον κατα-
φεύγουσιν οἱ γένηται οὗτοι ἄνθρωποι, συνοδεύεται
μὲ μέγαν κίνδυνον, καὶ πολλοὶ ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν
των δι' αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ κίνδυνος οὗτος δὲν ἀπεθάρρυ-
νε τὸν ἡμέτερον σωτῆρα, τὸ θέαμα τοσούτων ἀνθρώ-
πων ἐπὶ τοῦ καταστροφῆματος τοῦ ἀτμοπλοίου μας
πρέπει νὰ τὸν συνεκίνησε μεγάλως· διότι χωρὶς κἂν νὰ

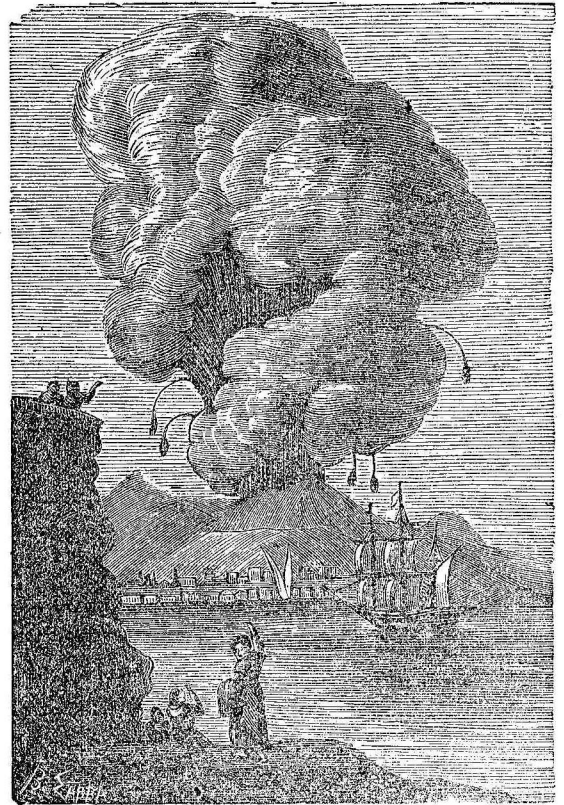
περιμαίνῃ νὰ τῷ ριφθῇ τὸ σχοινίον, περιζωσθεῖς τὴν σωτήριον λεγομένην ζώνην, ἥτοι ταινίαν ἐκ γούτας πέρκας, πεπληρωμένην ἀέρος, ἐρρίφθῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μετὰ τινων λεπτῶν διαπύλῃν μετὰ τῶν κυμάτων ἅπανα ἐφαίνοντο ἀμιλλώμενα καὶ διαγωνιζόμενα νὰ τὸν καταποντίσωσι, κατωρθώσαμεν νὰ τὴν ἀνασύρωμεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος!

Φαντασθῆτε, μικροῖ μου φίλοι, τὴν χαρὰν ὧν ἡμῶν, ὅταν τὸν εἶδομεν ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τινάσσοντα τὸν ἀφρὸν τῆς θαλάσσης, ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ἐκαλύπτοντο οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων πεπληρωμένοι δακρύων εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν ἰσχυρότερον καὶ ἀγαθώτερον ἐκείνον σωτήρᾶ μας, τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, ἐστράφησαν ἤδη πρὸς τὸν μικρόσωμον, ἀλλὰ γενναῖον τοῦτον θαλασσοπόρον. Ὁ πλοίαρχος, οἱ ἀξιωματικοί, ὁ πηδاليούχος καὶ ἅπαν τὰ πλήρωμα ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς του, αὐτὸς δ' ἀναβὰς ἐπὶ τῆς γεφύρας τῆς τρικυμίας ἀγγλίστῃ λεγομένης hurricane bridge, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ ἱσταται ὁ κυβερνήτης τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ δίδει τὰς διαταγὰς εἰς τοὺς μηχανικοὺς καὶ τὸν πηδاليούχον, ἀνέλαθεν ἀταράχως τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας ὄχι μόνον ἐκ τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς ὑφάλων καὶ σκοπέλων ἐξέβαλε καὶ ἔσωσεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Λιθερπούλης ἀσφαλῶς μᾶς ὠδήγησε τὴν ἐσπέραν ἐκείνην!

Ἦτο τῷ ὄντι θαυμαστὸν νὰ βλέπη τις τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξήρτηντο οἱ ζωαὶ 600 περίπου ἀνθρώπων, ποτὲ μὲν διὰ τῆς φωνῆς, ἄλλοτε δὲ διὰ τῆς χειρὸς, ἀλλὰ πάντοτε ἀταράχως καὶ ἐν καιρῷ διευθύνοντα τὰς κινήσεις ἀτμομηχανῆς ἐξαισίου δυνάμεως (600 ἵππων) καὶ πλοῖου ὑπερμεγέθους (400 καὶ ἐπέκεινα ποδῶν τὸ μῆκος) πρὸς τὸ ὁποῖον ἤθελε μέρος εἰς τὸ πείσμα τῆς σφοδρότητος τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς ἀγριότητος τῶν κυμάτων. Ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν ἱκανότητα καὶ ἐπιδεξιότητά του οὕτε θὰ ἡδύνατο νὰ μᾶς σώσῃ, οὕτε θὰ ἤθελε ν' ἀναδεχθῇ τὸ ἔργον τοῦ ὁδηγοῦ, ἂν τὰ προστάγματά του δὲν ἐξετελοῦντο προθύμως καὶ κατὰ γράμμα ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

Οὕτως ἔχει καὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· εἶνε πρόθυμος καὶ γνωρίζει ἄριστα πῶς καὶ ποῦ νὰ οἱ δώῃ γῆ ἀσφαλῶς καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς σας, ἀπαιτεῖ ὅμως ἀπὸ οἱ ὑπακοὴν καὶ πρόθυμον ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν του. Σᾶς προστάζει νὰ μὴ κλέπτῃτε, νὰ μὴ ψεύδῃσθε, νὰ ἐπιζητήτε καὶ γυνάζεσθε εἰς τὸν ἁγιασμόν, ν' ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σας καὶ τὸν πλησίον σας ὡς ἑαυτοὺς, πρέπει ἄνευ δισταγμοῦ, ἄνευ ἀντιλογίας, ἄνευ ἀνα-

βολῆς νὰ τὸ κάμνητε, ἀδιάφορον ἂν εἴνε κατὰ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἀρέσκειάν σας ἢ ὄχι. Οὕτω κάμνοντες θὰ εὐρεθῆτε εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σας εἰς τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀκύματον λιμένα τῆς αἰωνίου μακαριότητος. Γένοιτο, γένοιτο. (Ἀμήν. Ἀμήν.)

ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ Η ΠΥΡΙΠΝΟΑ ΟΡΗ.

Οὕτως ὀνομάζονται ὄρη ἢ βουνά τινα, ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων ἐξέρχεται πῦρ καὶ καπνὸς κάποτε δὲ καὶ λάβα· ὀνομάσθησαν δὲ ἡφαίστεια, διότι οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον, ὅτι ἦσαν χαλκεῖα, ἢ σιδηρουργεῖα τοῦ χωλοῦ Θεοῦ Ἡφαίστου, ἐστὶς κατὰ τὴν μυθολογίαν ἦτον ὁ ἀρχισιδηρουργὸς τοῦ Ὀλύμπου, τῆς κατοικίας τῶν οὐρανίων Θεῶν!

Κυρίως ὅμως τὰ καίοντα καὶ καπνίζοντα ταῦτα ὄρη δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ ὕπαι (τρύπαι), διὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκει δίοδον τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐγκεκλεισμένον εἰς τὰ σπλάχνα τῆς γῆς, καὶ τὸ ὁποῖον ἄνευ τῶν ὁρέων τούτων θὰ ἐπέφερε βεβαίως τρομερὰς καταστροφὰς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Ὅταν οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ἡλικιωθῶσι καὶ μεταδῶσιν εἰς ἀνώτερα σχολεῖα, θὰ μάθωσιν ἐκεῖ, ὅτι τὸ ἐσωτερικὸν, εἴτε κέντρον τῆς γῆς μας εἶνε πλήρες ἀπὸ διαπύρους ὕλας, αἱ ὁποῖαι